

Maatalous

Eränkävijöistä maanviljelijöiksi

Ensimmäiset sieviläiset olivat eränkävijöitä. Suurin osa pyyntiin liittyvästä nimestä lienee kuitenkin syntynyt pysyvän asutuksen yhteydessä.

Myös paikannimet kuten Peuraoja, Kaskela, Hautala, Huhtala kertovat siitä, kuinka ennen elettiin. Perinteiset talonpoikaiset elinkeinot, kuten kaskenpoltto ja myöhemmin tervanpoltto olivat myös sieviläisiä elinkeinoja.

Koneellistuminen, neuvonta ja yhdistystoiminta vahvistivat peltoviljelyä. Pellonraivaukset, suoviljely ja järvi-kuiviot loivat pohjaa vahvalle maahengelle.

Nykyinen sieviläinen maatalouden harjoittaja on yhä useammin monipuolinen ja monitaitoinen yrittäjä, joka on joutunut sopeuttamaan ja muuttamaan tuotantosuuntaansa kiivaaseen tahtiin.

Peltoviljely

Vääräjoen hienojakoiset kivennäismaat, hiekka, hiesu, lieju ja savi antoivat erinomaisen mahdollisuuden peltoviljelyyn.

Jo 1830-luvulla peltoviljely alkoi olla pääelinkeino monella talolla. Tosin peltoalat olivat pieniä. Katovuosien aikana etsittiin keinoja parempaan viljelyyn. Esimerkiksi kytöviljely eli suon polttaminen oli käytössä.

Viljanviljely oli vaikeuksissa 1800-luvun loppupuolella halvan tuontiviljan ja kasvavan karjatalouden vuoksi. Mutta monissa myllyissä kuitenkin jauhettiin edelleen oman kunnan viljasatoa.

Vanhat tuulimyllyt korvautuivat sittemmin Vääräjoesta voimansa saaneista vesimyllyistä. Muistissa ovat vielä Kosken mylly, Hanhiniemen, Kukonkylän ja Vanhankirkon myllyt. Jyringin sähkömylly palveli vanhaan malliin 2000-luvulle asti.

Sotien välinen aika 1900-luvulla oli voimakasta uudisraivauskautta. Vanhoja jokivarsiniittyjä ja soita tehtiin pelloiksi.

Pellonraivaus on jatkunut näihin päiviin saakka. Pienet tilat ovat vähentyneet ja tilakoot ovat kasvaneet.

Karjatalous ja meijerit

Ensimmäisiä tietoja sieviläisten karjamääristä on vuodelta 1591, jonka mukaan sievinmäkisellä maakauppias Pekka Sievilällä oli kaksi hevosta, yksi sonni, 22 lehmää, 13 nuorta nautaeläintä sekä 40 lammasta.

Lypsykarjatalouden asema vahvistui 1800-luvun lopulla Pohjanmaan rautatieradan rakentamisen ja voin hinnan nousun ansiosta. Karjamäärän kasvaessa maitomääräkin kasvoi. Tarvittiin meijereitä maidon käsittelyä varten.

Ensimmäinen meijeri perustettiin Vanhallekirkolle Rääsiön tilalle 1880-luvun lopulla. Maidon käsittely kotona helpottui myös separaattorien ja peltisten maitoastioiden ansiosta.

Osuusmeijeritoiminta alkoi Sievissä 1920-luvulla, jolloin perustettiin Alapään osuusmeijeri. Samoihin aikoihin toimi myös osuusmeijeri Tilkka Järvikylällä.

Sievinkylää ympäristöineen palvellut Alapään meijeri yhdistettiin vuonna 1963 Sievin osuusmeijeriin eli entiseen Tilkkaan.

Tilkan päärakennus paloi pian ja edessä oli yhdistyminen Toholammin meijerin kanssa. Sieviin rakennettiin uusi meijeri vuonna 1967.

Nykyisin Osuuskunta Maitokolmio jalostaa Sievissä meijerituotteita, erityisesti rahkaa, koko Suomeen.

Järvi kuiviot

Satojen vuosien ajan Sievin järviä on vuoroin kuivattu ja viime vuosina myös vesitetty uudelleen järveksi.

Järvi kuivioilta niitettiin arvokasta luonnonheinää. Heinä kerättiin suoviin, joista heinä talven aikana ajettiin eläimille.

Haikolankylän ja Jyringinkylän välillä sijainnut Evijärvi oli vielä 1700-luvulla kalaisa järvi. Kuivatus alkoi saman vuosisadan loppupuolella niittymaan puutteen vuoksi.

Evijärveä kuivattiin useaan otteeseen ja lopullisesti järvi saatiin kuriin vasta 1960-luvulla pengertämällä Vääräjoki.

Järvi kuivio tuotti runsaasti heinää, jota kasvava karjalauma tarvitsi. Vielä nykyäänkin Sievissä mennään "järvelle" eli järvi kuiviolle maataloustöihin.

Järvi kuiviota on myös Karjalanmäen ja Jokikylän välimaastoon sijoittuva Kortejärvi, joka on kuivattu yli 100 vuotta sitten. Jo järven nimi kertoo siitä, mitä heinää kuivioilta on yleensä saatu, eli kortetta ja taarnaa.

Sievinkylän Sievinmäenjärvi kuivatettiin 1930-luvulla. Kuivatettu maa ei täyttänyt viljelytoiveita, joten 1970-luvun lopulla aloitettiin Sievinmäenjärven vesitys. Jyringinjärvi on myös vesitetty uudestaan.

Keväisin näille entisille järviuivioille nousee tulvavesi, joka houkuttelee paikalle runsaasti muuttolintuja. Varsinkin Evijärven kohdalla tulvapenkat ovat olleet viime vuosina keväisin kovalla koetuksella.

